

Передплата

«РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:

за пів рік . . . . . 20 кор.
за рік . . . . . 40 кор.
за чверть року . . . . . 5 кор.
за місяць . . . . . 1-70 кор.

За границею:

пів рік . . . . . 16 рублів
або 36 франків
за рік . . . . . 8 рублів
або 18 франків

Подвигове число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виррени ми очи і душу ми виррени: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. д. п. Дзюбровского (Хорунжий). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавмана.

Рукописи зветься сядише напередне застереженя. — Рекламыці неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подати і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Наслідство гр. Голуховского.

(X) Мадярська коаліція довершила свої пімсти за день 23. вересня 1905. на гр. Голуховскім, котрого просьба о звільненіє із становища міністерства заграничних справ принята монархом. Очевидно намагає ся мадярське дневникарство закрити сю особисту пімсту мадярських політиків річевими поводами а головно балканською політикою гр. Голуховского, одначе се не змінить нічого на самій річи. Не в перший раз виявило ся, що мадярський вплив рішає не лише у внутрішніх справах обидвох половин монархії, але також і в заграничних. Тут отже насуває ся нова добра нагода австрійській державній радї і австрійській делегации, котра за місяць збере ся на засіданя, також своє промовити слово, наколи Австрія і монархія не має стати вповні зависимою від пештеньского правительства. А такою нагодою є обсада міністерства заграничних справ. Вправді се послїдує ще перед скликанем делегации і се належить до обсягу влади самої Корони, одначе австрійські круги політичні можуть найти дорогу виявити свої погляди в сій справі.

Наслідник гр. Голуховского має бути заіменованый ще перед сесією делегациию, позаяк Монарх не бажає провізорії. (як подавали деякі дневники, що перед делегациєю буде заступати міністерство заграничних справ барон Буриян міністер спільний скарбу). Що до наслїдства, нема ще певности, а доперва само іменоване може дати неперечну певність що до обсади сего становища.

З кандидатів, яких називано, гр. Менсдорф випросяв ся у монарха, щоби єго оставив на єго льондонськім становищі. Тепер найбільші вигляди має бар. Еренталь, амбасадор в Петербурзі, котрого при ріжних нагодах уже висувано яко найвідповіднійшого на міністра заграничних справ. Вийшов він із школи гр. Кальногого. В повній силі віку (52 роки життя) походить він з чеської вірноконституційної шляхти (мати єго графиня Тун), а з єго сестер одна за гр. Кавніцом, друга за гр. Ностіцом. Брат старший є послом держ. ради, а молодший був приділений до свити архієп. Фердинанда.

Але також і для угорських кругів не може він бути несимпатичною личністю, позаяк женатий з гр. Шехенї.

Барон Еренталь був за гр.

Кальногого секційним шефом і президентом та дійсно правою єго рукою. В р. 1888 став радником австрійської амбасаді в Петербурзі, відтак вернув до міністерства заграничних справ яко секційний шеф, в 1895 став послом в Букарешті і вислїдом єго побуту там була подорож цісаря до Румунії і велими приязні взаємини між королем Каролем а нашим монархом. Від 1896 р. став він амбасадором в Петербурзі і довів до примиреня між Австро-Угорщиною а Росією яко знаменитий знавець відносин російських, а не менше також відносин руских в Австрії і в Росії.

Барон Еренталь є отже личністю, котра так само була би симпатичною для двора німецкого (він є рішучим прихильником тридержавного союзу) а так само є він симпатичною личністю для двора петербурского яко творець австрійско-російского порозуміня переведеного в 1897 році. Барон Еренталь пр був до Відня і мав бути на послуханю у монарха, а се неперечно стоїть в звязи з можливістю покликаня єго на становище міністра заграничних справ. Мадяри не моглиб жалувати ся, що на се становище покликано нелюбу їм личність, але з другого боку булаб тут зазначена певна независимість супроти переваги мадярского впливу.

З подорожи до св. Землі.

(Дальше).

Вифлєм 15. вересня 1906.

З церкви св. Катерини сходить ся сходками до капличок і вертепу Христового. Вузкі сходи ведуть до печер так, що сходимо партиями по 30. На долині є капличка невинних дітий. Матери мали тут поховати ся перед Геродом, однак військо нашло їх тут і вирізало діти, а плач материй був так розпучливий, що було єго чути аж до гробу Рахилі, далеко від Вифлєма. На право є гроби побожних женщин св. Павлини і єї доньки, а за ними гріб з капличкою св. Ієронима, в якій була школа. З каплички дітий веде три ступені в гору до каплиці св. Йосифа. Над обома престолами є дуже гарні відповідні образи, що не можна по просту надивити і начудувати ся артистичному малюнку. Довгий, вузкий перехід веде дальше. Мусимо задержати ся перед сильними зелїзними дверима, які замкнули на ключ православні Греки, боячи ся, щоби хто инший нечаяно не

відобрав їм вертепу, як они відобрали свого часу католикам.

Греки скінчили молебень і відчинили двері. Мала капличка Рождества Хр. обвішана на стели лямяками, а стїни обложєні килимамп. Перед нами є престол на місци, де народив ся Ісус, а на правій стороні знова два престоли, де стояли ясла і де 3 царі зложили дари. В печері стоїть турецкий вояк з рушницею на варті. По що він стоїть, не знати, — чи щоби стеречи срібла і золота, чи для того, щоби Християни не побили ся о поїданє сеї печери.

Два отвори ведуть на верх, до третьої часті церкви, яка є в руках Греків. І тут стоїть вояк з рушницею на квадратів дощинці, з якої не сьміє сходити. Великий, золотом богатий престол належить до Греків, а менший до православних Вірмен. Дяки побачили книжки церковні і зачали переглядати. Через низькі двері в перегороді, які сей час за нами замкнено, вернули ми до першої часті церкви між ряди стовпів, а відтак знова через низькі двері вийшли зовсім з церкви. Старі мури церкви стоять від часів цариці Єлени і грецкого царя Константина, хотяй сам Вифлєм знищено підчас воєн хрестоносців.

Недалеко за Вифлємом зійшли ми по сходах до молочної печери. Тут мала скривати ся св. Родина перед Іродом, коли утікала до Єгипту. Коли Марія кормила Ісуса, впала крапля молока з грудий на камінь. Камінь мягкий і білий мов крейда. Християнські і магометанські женщины вірять, що сей камінь є чудотворний, а женщина, котра не має молока в грудях, сей час єго дістане, если розпустить лиш кусничок і випе з плином. Завіряли мене, що се не лиш віруванє, але правда. Треба було представляти і просити, щоби люди таки не роздрапали печери... Печера ясна і досить широка. При виході роздавав монах грудки з печери. Всі без виїмки брали чудотворний камінь, як не з потреби то бодай на памятку.

Дальше на полудне показують долину, в якій пастирі пасли свої череди, коли ангел звістив їм рождество Христа. Вертаємо назад, щоби закупити памяток, бо тут є варстати столярські і токарські, в яких виробляють прегарні памятки з дерева оливного і перлової мушлі. Перлова мушля валяє ся кусниками по цілій площі, на якій стояли факри. Пів години за мало, щоби оглянути, вибрати і виторгувати, однак і за той час кожний добре обладував ся, бо річи були гарні

дуже дешеві. Особливо подобалися образці з гарно наліплюваними засушеними цвітами. Хто скоро звинувся з дарунками, переїжджався на верхоблюді з одним горбом.

Шкода, що малисьмо так мало часу, бо варто було краще оглянути се місто, в якому нема жидів, а лиш християни і магометани, а яке числить нині 12.000 мешканців, коли з вавилонської неволі вернуло до него всего 123 людей; для малярів цікаво було би оглянути місцеву ношу, щоби Марию представити в відповідній, феллагській одязі.

Виїжджаємо з Вифлеєму, а хмара бідних перекупнів стає на ступені возів і хоче ще продати свої вироби, брошки, чотки, хрестики з перлової мушлі, та хрести з оливного дерева. Кожий з них кричить «сам работаю» і на останку, перед самим відїздом опускає ціну через половину, або і більше, так що справді задивляє дешевостию і находить охочих покупців.

(Дальше буде).

Перед виборами до думи.

Замість революційної борби, запрягала тепер всю енергію партій легальна борба в виді передвиборчої агітації. Свободолюбні партії, а іменно кадети мають вже підготовлений ґрунт з попередних виборів і в настрою переважної частини російської суспільности. Доказом сего є хотьби вибори до московського земства, куда — як доносить телеграма — вибрано самих кадетів. Тож і агітація прихильних реформам партій, хотья она безперечно відбуває ся, іде тихою ходюю і майже не проявляє ся на зверх, не дає про себе знати. Натомість чорносотенські партії «істинно русских людей» силкують ся великим шумом та гуком вербувати до себе людей: збирають гучні мітинґи, пишуть меморіяли до Століпїна против Жидів, Поляків і всяких сепаратистів, а навіть жадають знесеня думи і здержаня виборів.

Правительство старає ся стояти понад партіями, змагаючи рівночасно до витвореня ліберальної, правительственной партії. В тім згляді цікавими є ревеляції, які подає нова петербурска газета «Новий Путь» про народу двірської партії, яка від смерти Трепова зібрала ся перший раз дня 13. с. м. в Петербурзі.

Збори двірської партії, організовані помершим командантом цісарської палати, мали рішаче значінє на хід внутрішньої політики. На теперішних зборах порішено в справі скликаня думи, що дуже пожаданим є підприняти всякі способи задля сего, щоби дума могла зібратися в назначенім речинці с. є б. марця; тільки в крайности згодити ся на відроченє речинця. В разі скликаня думи 5. марця належить уважати єї за отверту в мінімальнім числі послів, назначенім в законі, а навіть при єще меншій, о скілько буде відомим, що в часі найближших днів можна буде надїятися ся прибутя нових послів.

Рівночасно порішено звернути увагу ради міністрів на конечність широкої

організації кампанії виборчої, бо тільки сею дорогою правительство може досягнути пожадані для себе висліди. В справі виборчого права звернуло ся на рішучо против ввядженя всяких змін до виборчої системи. Висказане кількома учасниками нарад бажанє, щоби єще перед скликанєм думи змінено деякі точки виборчої ординації, відкинено рішучо на єї основі, що се може бути єдино причиною до задирки, тим більше, що було би явним нарушенєм права. Однак рівночасно признано, що виборче право не є звернене, і що єго зміна в законнім порядку є пожадана, а тому належить опрацювати новий проєкт і зложити єго в думі.

Сей проєкт, після гадки двірської партії, повинен оперти ся на засадах зближених до загального права голосованя, однак ціяк не повинен вводити загального голосованя. Що дотичить процедури виборів, то хотья заявлено ся за гадкою ввяденя безпосередних виборів по містах, порішено однак познакомити ся докладнійше з зібраними в єї квестії матеріялами міністерством внутрішних справ дотично виборчої процедури в інших краях.

Квестія, що зробити, коли дума прийме нове виборче право: чи розв'язати зараз думу, зібрану після старого права і скликати нову на засаді ухваленого права, чи дозволити на єї дальшу діяльність до кінця сесії — остала нерішеною. Децизия в єї справі буде зависіти від того, який буде склад будучої думи, а в великій частині від самої думи.

В квестії зміни основних законів, двірська партія прийшла до пересвідчення, що дійсно деякі артикули є недостаточні і вимагають справленя, бо були уложені з поспіхом і серед бурливих обставин. Однак про їх зміну перед скликанєм думи не може бути бесіди. Переведенє думою і радою держави проєту основних законів було би можливе на тих засадах, що деякі параграфи були би зовсім зчеркнені з основних законів і перенесені до категорії звичайних прав, підлягаючих компетенції думи і ради держави.

Балакали також про воєнні полеві суди, однак ніхто з присутних не заявив ся за ввяденєм або хотьби зменшенєм репресій. Більшість признала конечність удержаня і неможливість змін в репресійній політиці, а то з огляду на зростаючі безнастанно розбї і рабунки. Більшість двірської партії противна також знесеню виїмкових прав в ріжних місцевостях держави.

Звіт управляючого Совіта „Народної Торговлі“

з діяльности за рік адм. 1905,6 т. є за час від 1. липня 1905. до 30 червня 1906 (реферат на загальні збори о. Евг. Гузара).

(Дальше).

В рамках поданого пляну пізнали ученики практично а) спосіб веденя книговодства в приміненю до вимогів сільської торговлі, б) спосіб ладженя рахункових замкнень, в) калькуляцію товарів в полученю з найважнішими арифметичними операціями. Протягом курсу переробили ученики з самого книговодства

23 повні приміри від найлекших до найтруднійших. З калькуляції перероблено на підставі автентичних а дуже інтересних матеріялів, зібраних головою крамничного Кружка, кількадесять примірів, які кидають світло на розміри сільської торговлі, а зглядно на розміри і характер потреб нашого сільського народу з одної сторони, — а занедбавє і недостатки торговельної організації з другої. Пригадуємо, що крамничний Кружок оснував ся минулого року при філії «Просвіти» в Тернополі; обшпрійша згадка про него була минулого року в нашій звіті.

Щоби з теоретичних викладів лишило ся як найбільше в памяти учеників, перештудовано їх часто з вложеного предмету, і переконувано ся тим о уздібненю і зрозуміню річи. Загалом прийнято на курс 48 учеників, а 30 з них видержали всі тижневі і кінцеві іспити і були класифіковані. Прочі відпали задля малого приготуваня ішкільного. При класифікації поділено учеників на відлично уздібнених (тих було 8), від котрих вимагано вправного і зовсім вправного почерку письма, доброї вправи в рахунках елементарних, зовсім певного веденя книг ділових рахункових, а також вправного замкненя рахунків і ладженя білянсів. Від добре уздібнених вимагано вправи в купецких рахунках і ладженю замкнень, при загальних відомостях торговельних. Слабо уздібненими признано тих, що не набрали вправи в ладженю замкнень, але уриучили ся веденя купецких книг і рахунків. Що той курс цілим своїм пляном відповідав потребам і практичним вимогам кругів, для яких був уряджений, доказом того є та обставина, що межі слухачами були старші крамарі, які вчили ся на курсі з великою матеріяльною жертвою торгу в своїх крамницях перед сьвятами і відїхали аж по привезеню собі найважніших предметів наукових. Одним словом курс вдоволив так учителів, як і учеників і спонукав зарад нашого товариства до постанови, щоби старати ся уряджувати такі курси дальше в порозуміню з просьвітними і економичними товариствами на провінції. На жаль не можна було в році минулім вже ніде такого курсу урядити, за те в році адм. новім приготувають ся курси торговельні в Заліщиках, Глуштині і Бережанах (перші два вже відбули ся. — Ред.).

По при згаданій курсу крамарський брало наше товариство участь в вічу крамарів в Бережанах, де делегат нашого товариства мав відчит: «Про причини упадку сільської торговлі і подав способи піднесеня єї»; дальше урядило товариство ряд відчитів з обсягу торговлі і промислу в читальни на городецьким передмістю у Львові; висилало євоєх делегатів на основательські збори крамниць сист. Рочдель; перевело на жаданє контролі крамниць в Переволочній, Соколиці, Єзуполі, Стриганцях, Глубічку, допомогло при заложеню книжок ділових крамниць в Довжанці, а також брало участь в зборах в Рісній рускій, де загадувано заложити крамницю. Крім того давав заряд товариства радо всякі поясненя в справі заснованя крамниць, вислав друки, книжки і пр. та старав ся допомочити єї незвичайно важній торговельній організації.

Практикантів на практиці крамарській було в посліднім році десять.

Що до попіраня виробів промислу краєвого, товариство наше держало ся і дальше свого при основаню вже поставленого принципу, попірати вироби краєві, причім однак ставляло жаданя до фірм що до руских етикет, цївників і пр. На жаль чужосторонні фірми сповняють раднійше єї оправдані жаданя.

В справі основаня нових філій заходило ся товариство наше около отвореня філії в Чернівцях, однак відступило остаточно від тої гадки з причини заяви тамонної організації, що наміряє отворити краєву буковинську торговельну організацію. Відповідне товариство вже і засновано, а ми з своєї сторони радо витаємо єю нашу нову товарищку

і бажаємо їй як найкрасших успіхів, не відтягаючись від даваних на жадане порад і помочи.

Вкінці згадаємо, що в лютому відбуло ся у Львові віче руских купців. Хотай товариство наше, не доставши запрошення, не брало в нім участи, однак по пересланню нам ухвал того віча, совіт повідомив комітет віча, що наше товариство завсігди готове поспирати стремлення около зєднання наших сил, та що комітет в тім згляді на наше товариство завсе числити може. Ухвали віча були подані в 4. числі «Економіста». Кінчачи сегорічний звіт повтаряємо поклик: лучім наші сили, щоби господарку народну оперти на реальнім обчисленю і поставити тим основи економічної народної будучности, а членів товариства просимо о поміч в тім напрямі.

(Конець буде).

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В четвер: руско-кат. Прова, Андроніка; римо-кат. Йоана Кант. — В п'ятницю: руско-кат. Карпа муч.; римо-кат. Евариста.

— **Комасация ґрунтів в Галичині.** Оноді прибули до Львова відпоручники міністерської комісії аграрної, радник др. Павц і лісовий радник Рібель, аби оглянути поступ робіт коло комасации хліборобских ґрунтів в Галичині. По переведеню строгої люстрації бюрових праць крайової комісії аграрної відпоручники звиділи громади Хишевичі в рудецькім повіті і Скилівка в львівськім повіті, де вже віддано скомасовані ґрунти до тимчасового уживаня. До Скилівки поїхали з віденськими гостями президиальний шеф радник двора Залеский і референт крайової комісії аграрної, радник двора Герман. На місці явила ся депутация селян, котра, бачучи хосенні наслідки переведеної комасации, висловила подяку аграрній комісії і заявила, що комасация в тій громаді зовсім вдоволила всіх властителей. Міністерські відпоручники висказали при тім повне признаве з причини влучности пороблених заряджень і скорого поступу технічних робіт мимо малого числа технічного персоналу і трудностей, які з огляду на початок треба було побороти.

Комасацийні праці в Галичині почали ся в 1904. році при вельми тяжких обставинах з огляду на замотаний стан посіданя, часто зовсім незгідний з ґрунтовими книгами. Тепер по раз частійше впливають комасацийні зголошення, з чого можна вносити, що комасация розвине ся з часом на цілий край, хоч тепер загал селянства глядять на ню досить скептично.

— **В Перемишлі** відбуде ся в веділю, дня 28. с. м. о год. 1. по вол. окружне віче під голим небом, в «Центральнім Городі» (Побереже Франц Йосифа — коло «Вигоди») а в разі непогоди в салі «Народного Дому», з порядком нарад: «Дальша судьба виборчої реформи і автономія Галичини». Віче скликує виділі товариства політичного «Селянська Рада» в Перемишлі і просить в тій дорозі П. Т. світську і духовну інтелігенцію перемиської околиці з просьбою звернути на сю справу увагу мас сільского народа.

Дня 31. с. м. відбуде ся в Копичинцях під голим небом на площі напроти «Народного Дому» віче з програмою: виборча реформа. В разі непогоди відбуде ся в салі «Народного Дому». Початок о год. 12. в полудне.

— **«Сокіл» в Бокові,** підгаєцького повіта, отворено минулої неділі при великім числі народа та в присутности делегата львівского «Сокола» др. Івана Ігната. В гарно прикрашенім домі смерічками і народними горуховками зібрали ся селяни під проводом свого пароха о. Шенкирика, котрий щиро займає ся просвітотою в селі і за котрого починам повстала в Бокові Читальня «Просвіти», крамниця, бурса селянська і «Сокіл». Вибраний председателем зборів о. Шекирик, уділив голосу де-

легатови, котрий пояснив зібраним статут та визвав в горячій бесіді до праці солідарної для ідеї сокільської на славу дорогої Русі-України. Членів висалось зараз около 50. Головою «Сокола» вибрано о. пароха, котрий закрив теплим словом до витривалости в розпочатім ділі. Маршем сокільским і піснями народними закінчено се съвято. Перед тям відбув ся курс пожарний та гри і забави народні. — т.

— **Адресова книга Львовян в «Народній Гостинниці».** Одержуємо до поміщення отсею оповістку: З огляду, що дуже часто гості «Нар. Гостинниці» питають о адреси львівских Русинів, просить ся всіх Львовян, які сподіють ся ся, що о них хтось може питати ся, аби були ласкаві подати до заряду свої адреси. — *Дирекция.*

— **Гігієна в народних школах.** В статейці послідного числа «Учителя» звертає учитель К. бачність товаришів на зверхній вигляд шкільної дівчорі. «Охайність у дівчорі — пише п. К. — се принципіяльна підстава вихованя. Школа мусить з цілим піетизмом взяти ся за діло призвичаюваня молодіжи до чистоти. Ріжні є причини, що, коли нині ввійде ся до клася, має ся перед собою доволі сумний вид. У хлопців волося довге, кудлате — се чухраї повні піря або соломи чи сіна — причесає воно на прихваци пальцями: у дівчат «коси» заплітувані раз в тиждень, голова мита два-три рази до року, насмальцована маслом — ото рай естетичний «любої», якою має колись любовати ся «козак», приголублюючи «русівку голову» своєї вибраної. Ну, незавидне райоване».

«Сьміло могу твердити, що які 2% сільского простолудя зміє своє грішне тіло раз-двічі у рік, а всео проче на такій люксус з причини браку замилованя або ліннвства зівсім собі не позваляє. Де є річка, то може троха більше є наклон до купаня і то лишень у женщин. Дві раді є на то, по перше: змусити дорогою адміністраційною управи громад до закладаня по селах бань, установленя в кождім селі фризера — циркулика; по друге: будоване ори школах народних умисних купалень. Таких будівель домагали ся позаторік учасники бобрєцької учительської конференції та, розуміє ся, що покищо — то се був тільки «глас вопіючого на пустині».

Автор звиває своїх товаришів, аби передовсім звертали увагу дітій на чистоту під кождим зглядом, бо сілька дитина лише в школі може того привчати ся.

— **Жалоба до Дирекції почт.** Один з наших львівских читачів просить нас подати до відомо львівської Дирекції почт отсею жалобу, яка ілюструє шовінізм деяких почтових функціонерів: Дня 22. с. м. хотів я надати пакуночок до Холова. В тій цілі післяв я на філію почти при ул. «під Дубом». «Пані», котра там «урядує», взяла пакунок, зважила але оглянувши єго, відкинула, а вказуючи на адрес, замітила піднеслим голосом: «То та бує ро łacinie, tyle razy usze, pokazuje, sama porgawiam, teraz mi się już, nie chce». Адрес був дуже читкий, але писаний по руски. Той сам пакунок прийняла філія почти при ул. Казимирівській і виставила посьвідку наданя по руски. Недавно я вислав через почту «під Дубом», поручений лист. «Пані» замітивши наперед, «то та бує ро łacinie», лист прийняла, але виставила посьвідку наданя по польски. — *I. M.*

— **З почти.** В приписах дотикаючих вибираня почтових значків на копєртах, картах, опасках і т. д. на приватний рахунок завело ц. к. міністерство торговлі того рода угодженє для сторін, що материал призначений до вибитя на нім почтових значків можна буде віддавати до дальшого зарядженя в кождім уряді почтовім і що пересилка того матеріялу з надавчого уряду почтового до центрального уряду стемілевого у Відні, як також зворот матеріялу до уряду почтового в котрім надаючий бажає єго відібрати, буде відбуватись без коштів для надаючого.

— **Коринтський канал** на ліцитації. Банк в

Емпедокліє позичив був перед 15 літами 2 миліони франків на будову каналу коло Коринту в Греції. Канал довгий на 63 кльм., 8 м. глибокий, а 22 м. широкий міг добре оплачувати ся, бо скорочував дорогу з Йоньского на Єгейске море о 280 кльм. Однак заряд каналу робив непотрібні видатки і замість доходу предкладав акціонарям дефіцити. Через те на жаданє банку в Емпедокліє розписано ліцитацію каналу.

— **Управильненє поборів податкових езекуторів.** З найвисшого уповаженя міністер фінансів управильнив побори податкових езекуторів (що виносять до тепер після шемату з 1902. року 840—1400 К) в той спосіб, що для кождої з дотеперішних 7 клас віку, зглядно для кождої з обох місцевих клас підвисшено побори о 100 К річно, а крім того для езекуторів, що служать понад 25 років, утворено ще осьму класу віку з річною платнею 1540 К, зглядно 1600 К. Сим узгляднено одно з ждань податкових езекуторів, о скілько се можна було зробити в бюджетових рамах. Що дотичить інших їх ждань, то правительство взяло їх під розвагу.

— **Одинацять літ в лісі.** В грудни 1905. року повідомлено громадского начальника місцевости Сціантрієр (коло Женеви), що якась гола женщина бігає по громадскім лісі. Але всякі лови за німфою були без успіху. Недавно повідомив знов якийсь чоловік, що та гола женщина забирає поживу, яку він поставить перед своїх безрог. І по тридневім шуканю, найшли нещасну, як вона спала у гущавині. Її привели в село, жінки вмилі і вбрали єї, а всеж виглядала она страшно; мову втратила майже цілком і питає, які їй ставлено, не розуміла. Небавом показало ся, що се жінка богатого Ніколіого, що недавно вмер і записав їй весь маєток. Перед одинацятьма роками втікла нещасна з дому; що єї загнало на таке страшне, звьіраче житє і що вона там пережила, сеґо ще ніхто не знає.

— **З залізниць.** Дня 15. жовтня с. р. передано до прилюдного ужитку локальну залізницю Тарнів Щуцін зі стациями Тарнів (стация ц. к. залізниць державних), Жабно Домброва, Олесно, Менджихів і Щуцін і перестанками Клікова, Лукова, Домбрувки брєньські і Доластівце. — Стация уладжено для загального руху, перестанки Клікова і Домбрувки брєньські для руху особового, а перестанки і ладівні Лукова і Доластівце для руху особового і товарового в ціловозових наборах. Материялів вибухових не вільно перевозити на тій залізниці. Розклад їзди оголошено афішами, котрі становлять рівночасно додаток до стінних розкладів їзди таб. VII а. з 1. мая с. р. Додатки до кишенивих розкладів є до набути в касах особових.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.** Саля «Сокола». Початок о 7½ вечером. Білети продає торговля п. Рогозиньского. (Абонамент на 6 вистав під ряд 10 К).

В четвер 25. с. м. «Ановіми», знаменита шутка в 3 діях. (Штука та відзначає ся незрівняним гумором!)

В суботу 27. с. м. «Весіле при ліхтарнях», оперета Оффенбаха і «На сіножати», картина зі співами і танцями Яновської.

В неділю 28. с. м. «Запорожець за Дунаєм», народна оперета в 3 діях Артемовского. Закінчать «Вечориці», твір музичний Ніщівського.

Ві второк 30. с. м. «Барон циганів», оперета в 3 діях Штравса.

— **Репертуар міського театру у Львові.** В середу: «Маман Колабрі», ком. 4 д. Г. Батайля.

В четвер: «Орфей в пеклі», комічна опера Оффенбаха.

Други Соколи і Сокілки! Памятайте, що львівський «Сокіл» збирає жертви на будову свого дому.

Наука, штука, література.

— **Audiatur et altera pars.** На заяву видавців „Молодої Музи“, поміщену в 223. ч. нашої часописи видавництво тижневника „Сьвіт“ оповістило отсі пояснення, що висвітлюють конфлікт між видавцями і редакторами сих обох видавництв:

„Заява „о грубій руді видавця“ і обмеженю свободи „редакторів“ „Сьвіта“ — подано там — є результатом конфлікту між цілю, для якої видавець заложив „Сьвіт“, а змістом часописи, особливо по виїзді редактора В. Бирчака зі Львова. Видавець, знаючи, що некучою потребою культурною нашої суспільности є періодичний орган літературно-науковий для інтелігентних родин руских, давно носив ся з згадкою заложити таку часопись. Добре ведений журнал літературний міг би з часом усунути з наших домів німецькі Familienblatt-и і польські Tygodnik-i. Колиж пп. Бирчак і Луцкий заявили, що в спілці з своїми товаришами будуть могли редагувати літературно-наукову часопись, п. В. Будзинонський заложив „Сьвіт“, зобов'язав ся взяти на себе всі кошти і дефіцити, а до редакції не вторкати ся так довго, як довго редактором буде п. Бирчак або п. Луцкий. До половини липня редактором „Сьвіта“ був п. Бирчак, а его дорадником і помічником п. Луцкий. Видавець до редакції, як був прирік, не вторкав ся, лише вів адміністрацію і покривав недобори.

„В літі п. Луцкий виступив з редакційного комітету, з причини видавцєви незвісної, а в половині липня виїхав зі Львова п. Бирчак, і „Сьвіт“ лишив ся без редактора, а властиво редагував его не знаний видавцєви тоді особисто чоловік. В тім часі передплатники зачали масово завертати „Сьвіт“, або без подання причини, або з дописками, як приміром: „за таке свинство не буду платити“, „Сьвіт“ сходить на газету для люпанарів“ і т. и. Видавець переглянув завернені числа і знайшов там дійсно такі „модернізми“, як „виліз пса на грушку...“ (в „Весіле в Семирівці“ і т. и. Редакторам, котрі в той спосіб „зривали ся до лету“, треба було доконче підтяти „розмах“, що викидає „пса на грушку“; треба було, так в інтересі „Сьвіта“ і в інтересі его читачів, як і в інтересі слави рускої літератури обмежити „волю і свободу“ редакторів. Не маючи супротив тих, що хотіли бути наслідниками пп. Бирчака і Луцкого, ніяких зобов'язань, видавець „Сьвіта“ сам обняв провізорично редакцію і буде вести її так, щоби „Сьвіт“ міг стати позитивною і пожаданою лектурою наших інтелігентних родин.

„Сьвіт переходить на власність комітету, котрий обезпечає его будучність. Від Нового року „Сьвіт буде багато ілюстрований, а обем его подвоєний.“

— **Міський театр у Львові,** під зарядом нового директора Людвика Геллера, виказує в програмі велику різноманітність. Побіч старих класичних драм, яких его попередник майже не виставляв, новий директор дав нагоду цізнати публіці найновіший твір Гавтмана, високо символічний, а через те місцями незрозумілий, під заг. „А Піппа гуляє“. Се боротьба двох сьвітів, змислового та ідеального. Перший акт визначає ся глибоким драматизмом. Гра артистів, а спеціально Хмельницького, була стильова. Побіч поважних драм виставив п. Геллер деякі лекші комедії, а нині по раз перший побачимо повість „Мамі Колібри“. У львівськм театрі оперетка ніколи не заводила і тішила ся все великою фреквенцією. І теперішня вистава веселої, багатой в гарні декорації „Ляльки“, яку на перемену грають знаменито артистка Клішевська та Міловська, находить загальне признание. Завтра в четвер йде знаменита комічна опера Оффенбаха, незрівняна сатира на класичних богів, п. з. „Орфей в пеклі“. Бачили ми також і вставу поважних опер: „Вертера“, „Самсона і Далілу“ і „Оповідання Гофмана“. Доси виступають в опері самі мі-

сцеві сили. В марті будуть продукувати ся заграничні артисти. Вистава „Вертера“ була в цілім того слова значіно гарна. Головні партії відспівали Гендрихівна і Малявський з великим поводженем. Шкода лише, що публіка не уміє оцінити своїх артистів і явилась на сій виставі в скупім числі. Та се вже недуга львівської публіки, що товпить ся і доводить до ажіотажі білетів на виступи Італійців зі здертими голосами, а своїм добрим артистам-співакам каже вірити, що nemo propheta in patria. В опері „Самсон і Даліла“ визначили ся п-ні Олеска і п. Людвік так грою як і співом. „Оповідання Гофмана“ виїшли без заміту. Подаємо сих кілька сів про міський театр у Львові для інформації рускої публіки, яка вважаючи штуку міжнародним придбанем живо інтересує ся долею не лише своєї але і польської сцени.

Телеграми

з дня 24. жовтня 1906.

Рим. Corriere d'Italia доносить, що Папа не уділяв послухань з причини легкого ревматизму. Прибічний лікар др. Ляппоні заявив, що розходить ся о легонький біль в правім коліні та що нині буде Сьв. Отець міг приймати на авдівенцях.

Льондон. З Одеси доносять, що у секретаря перського консуляту поліція зробила ревізію, але не найшла нічого підозрілого.

Берлін. Вчора кружляла ту чутка, що російський цар покликав до себе знова гр. Віттого в справі російської позички.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ.

(Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикетускої і Косцюшка у Львові).

Приїхали дня 23. жовтня: о. Іван Созанський з Черча, Кирило Борецький з Лобозова, Теодор Гиссовський з Скалата, др. Ярослав Лопатинський з Гологір, Ярослав Сьокало зі Стрия, о. Теодор Леонтович з Зашкова, о. Ілля Крайник і др. Дмитро Левицький з Будинна, Яков Тишовницький з Довголуки, Роман Гуцуляк з Турки к. Коломиї, Войтїх Цвиннар з Віснїча, о. Володимир Ривявець з Лісковатого, Минадора Степанів з Вишнівчика, П. Ізидор Чехович з Залесець, о. Орест Кисілевський з Незвиск, др. Готфрід з Риманова, Йосиф Зеелігман з Новосілки передної, Мирослав П. Чекалюк з Солукви і о. Теофіль Корчинський з Виткова нового.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 15. до 31. жовтня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено В неділі і сьвята 2 представляє о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представляє. Білєтя вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9.

COVIL Житки і паперці

можна набувати в „Сокільськм Базарі“ у Львові і у всіх торговлях в краю.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12:20*	6:10, 1:40, 5:45, 9:05*
Кракова	2:31*	5:50*, 8:45, 1:30, 5:25, 8:40, 9:30*
Підволочиск	7:20, 11:45, 2:20, 5:50, 10:30*	
Лавочного	7:29, 11:50, 10:50*	
Рави рускої	7:50, 4:50	
Станиславова	8:05	
Самбора	8:15, 1:50, 9:20*	
Яворова	8:18, 4:37	
Коломиї	10:05	
Ряшева	10:35	

На Підзамче.

Підволочиск	7:05, 11:30, 2:08, 5:35, 10:16*
-------------	---------------------------------

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12:45*, 1:—*, 8:35, 2:45, 6:35*, 8:25, 10:05*
Іцкан	2:51*, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*
Підволочиск	6:20, 10:55, 2:21, 6:15*, 9:50*, 6:55, 6:—*
Яворова	7:30, 2:30, 6:25*
Самбора	8:55, 4:15, 10:51
Станиславова	9:10*
Белзця	10:45
Ряшева	4:05
Коломиї	3:30
Рави рускої	7:25*, 11:35*
Стрия	11:10*

З Підзамча:

Підволочиск	6:32, 11:07, 2:32, 6:27*, 10:02*
-------------	----------------------------------

Примітка. Поїзди поспішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені зьвіздкою. Пору нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білєти їзди як також білєти всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в міскім бюрі п. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає всякі

папери цінні і МОНЕТИ

по найдешевшій курсі деннім не числячи ніякої провізії.

Твори Л. Лопатинського:

До Бразилії! др. 4 д. (вичерпане).
Свекруха ком. 3 д. (вичерпане).
Беата і Гальшка др. 5 д. 1 К.
Конкурс на мужа ком. 5 д. 90 с.
Четверта заповідь др. 5 д. 1 К.
Параця ком. 3 д. 2 К.
Яблочник ком. 1 д. 40 с.
Сольо-терно оповіданє 30 сот.

Переклади:

Урисль Аюста Гуцкова траг. 5 д. 2 К.
Lsbogemus Берсона др. 3 д. 1 К.

Дістати можна у Львові, в книгарні Тов-а ім. Шевченка (ул. Театральна 1.) і в Ставропільській (ул. Руска 3.)